

ЗМАЈ

ЛИСТ УЧЕНИКА

Број 7

ЈУБИЛЕЈ 150 ГОДИНА

ОШ "Јован Јовановић Змај" Салаш

(1867-2017)

Салаш, мај 2017.

Реч редакције о јубилеју

Веома смо поносни што смо баш ми у овој школи у години њеног великог јубилеја. Школа слави велики јубилеј, 150 година постојања. Давне 1867. године почиње развој школства у Салашу.

Годинама школска зграда је расла, мењала се, мењали су се школски програми, планови, велики број деце је у њој стекао образовање, велики број радника школе је својим радом оставио печат.

Данас, иако је број ученика у школи из године у годину све мањи, можемо да се похвалимо добрим резултатима на такмичењима из већине школских предмета. Постижемо и одличне резултате на спортским такмичењима.

У школи влада пријатна атмосфера, а за то су заслужни наши наставници, директор, педагог и сви други радници школе.

У години јубилеја желимо у име ученика садашњих и прошлих генерација да се захвалимо нашим наставницима на свему што су нас научили. Наша жеља је да школа траје још дуго и да обележи још много значајних јубилеја.

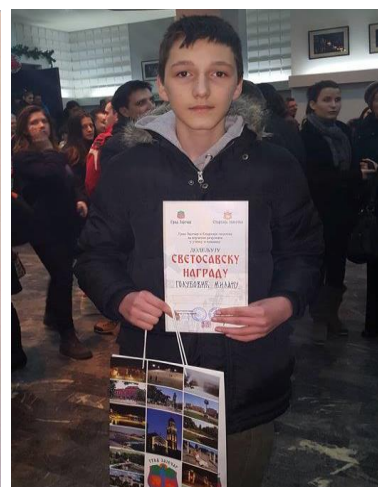
Редакција школског листа

Ми данас...

Школа у Салашу је матична основна школа, са осам издвојених одељења. Укупно је 182 ученика. Ове школске године 16 ученика је кренуло у први разред. Осим деце из Салаша, школу сваки дан похађају ученици виших разреда из 12 села: Чокоњара, Јелашнице, Копривнице, Мале Јасикове, Дубочана, Глоговице, Велике Јасикове, Брусника, Метриша, Табаковца, Кленовца и Сикола.

Уторком и средом долазе и млађи разреди који у Салашу похађају наставу из енглеског језика, верске наставе и од играчке до рачунара. Децу из околних села превозе два аутобуса и то линијским превозом. У ђачкој кухињи се спремају кувана јела, што много значи ђацима путницима. Без обзира на то што смо „школа на точковима“, можемо се похвалити dobrим резултатима које наши ђаци постижу на већини такмичења из наставних предмета и на спортским такмичењима.

Дечија недеља

Обележена је Дечија недеља, као и увек било је много игре, смеха, песме, лепих костима и маски. Реализоване су радионице у којима су, осим деце и наставника, учествовали и родитељи.

Школска слава

Прославили смо и овогодишњу школску славу. Као и сваке године, прво је свештеник пресекао колач, затим је домаћин славе поделио деци и гостима послужење. Уследила је приредба у част просветитеља и учитеља Светог Саве.

Много се научило из речи песмица, комада о овој значајној личности српске књижевности и историје.

У сусрет Новој години

У матичној школи и издвојеним одељењима 30. децембра одржане су новогодишње приредбе. Песмом и игром ученици су пожелели сретан пут старој години, а раширених руку и са много жеља пошли у сусрет Новој години. Чланови клуба и наставница енглеског језика Санела Барбуџић такође су тачком на енглеском језику улепшали програм.

Организована је продајна изложба новогодишњих украса и честитки. Деца су показала својим радовима креативност и маштовитост.

Мама на дар

Ученици су са својим учитељицама и васпитачицом направили поклоне за маме. Маме су се обрадовале корпицама у које су деца уградила и пуно љубави за маме.

Корпице су најпре биле део изложбе, а касније су поклоњене мамама. Приредба је посвећена свим женама, изговаране су лепе и топле речи.

Змајев кутак...

Према подацима којима располажемо само у периоду од 1965. до 1993. године школа у Салашу звала се „Павле Илић Вељко“.

Пре 1965. године као и данас школа носи име великог дечијег песника Јована Јовановића Змаја.

Јован Јовановић Змај рођен је у Новом Саду, 24. новембра 1833. године у грађанској породици. Јована је очев пријатељ Сима Милутиновић Сарајлија пророчки благословио речима: „Дабогда песник био!“ То пророчанство се вишеструко обистинило. Основну школу је завршио у Новом Саду, а гимназију у Новом Саду, Халашу и Пожуну. После завршене гимназије уписао је студије права у Бечу и наставио их у Пешти и Прагу. Због очеве болести и осиромашења његове некад имућне породице, прекида студије и враћа се у свој родни град где се запошљава. У Пешти успева да заврши медицину 1870. године.

Своју инспирацију за писање песама проналази у народној лирској поезији. Његов највећи песнички узор био је Бранко Радичевић. Јован Јовановић Змај био је обожаван у своје време, иако су га критичари и савременици оспоравали. Ипак, до данашњих дана није му оспораван значај првог и највећег српског песника за децу. Уз његове стихове одрастала су многа деца. Довољно је сетити се његових песама Материна маза, Дед и унук, Пачија школа, Мали коњаник или стихова:

„Ала је леп овај свет, овде паток, онде цвет...“

или

*„Тијо ноћи, моје сунце спава,
за главом јој од бисера грана,
а на грани к'о да нешто бруји,
то су пали сићани славуји...“*

1860. године Змај се вратио у Нови Сад, где се запослио и оженио Ружом Личанин. Љубав и породични живот надахнули су Змаја да напише збирку песама „Ђулићи“. Срећа није дуго трајала. Породична трагедија, смрт деце и супруге, утицали су на Змајево стваралаштво. Тако је настала и његова аутобиографија из тужних породичних тренутака збирка „Ђулићи увеоци“. Змај је радио као лекар, подржавао је идеје Уједињене српске омладине (културно и политичко обједињавање свих Срба), био је сатиричар, преводилац, новинар, уредник часописа, један од оснивача Српског народног позоришта у Новом Саду...

Одељења нижих разреда у матичној школи

Учитељице Мирјана Стојимировић и Јаворка Станковић и васпитачица Вера Зорчић са припремном предшколском групом и ученицима млађег школског узраста од првог до четвртог разреда реализовали су бројне активности у оквиру радионица током ове школске године. Неки од ученичких радова забележени су у фото галерији.

Изложба „Стигла нам је јесен жута“ и Школска слава

Радионица „Израда новогодишњих капа, маски и честитки“

Радионица „Израда новогодишњих капа, маски и честитки“ и Дан жена

Светска недеља новца

Издвојено одељење у Метришу

Маскенбал ученика са учитељицом Данијелом Мијајловић

Издвојено одељење у Великој Јасикови 2. и 4. разред

Ми смо креативни, вредни, паметни, добри... Стварамо, маштамо, радимо, мислимо. Активни смо учесници у свим такмичењима и конкурсима за ученике млађих разреда основне школе. Постигли смо и запажене резултате. Обожавамо радионичарски рад, аутори смо и реализатори многобројних радионица.

Дечја недеља и „Јесења радионица“

Радионица ствараоница „Ни из чега нешто“ и „Радионица маштаоница“

Радионица мислионица „Никола Тесла“ и радионица „Круг је мој друг“

„Ни из чега“ створили смо права мала уметничка дела, мудрог Снешка, организовали квиз знања „Шта знам о Николи Тесли“. Са нама су се дружили и ђаци из Словеније. Направили смо пирамиду здраве хране. Присуствовали су и другари из првог разреда. Закључили смо: **светосавност** је збир свих врлина!

Радионица здравља „Правилна исхрана“ и радионица „Тегла врлина“

Приредила координатор Дечијег савеза **Мр Милијана Глигоријевић**

Издвојено одељење у Копривници

У издвојеном одељењу у Копривници реализоване су следеће радионице: "Дечија недеља - Дете је украс света", "Новогодишња радионица", "Осмомартовска радионица - Мајка мила, добра вила" и "Ускрс долази, радост доноси". У радионицама су учествовали ученици од 1. до 4. разреда. Реализатори су учитељице: Радица Милојковић и Лилица Димитријевић.

„Новогодишња радионица“ и „Ускрс долази, радост доноси“

Издвојено одељење у Великој Јасикови 1. и 3. разред

Ученици 1. и 3. разреда заједно са учитељицом Биљаном Миљковић реализовали су бројне радионице и учествовали у приредбама. Родитељи ученика су се придружили у појединим радионицама. Погодите о којим занимањима и старим занатима је реч у фото галерији...

Радионица „8. Март - Дан жена“ и „Занимања и стари занати“

Из пера наших ученика ...

Пролеће

Пролеће се пружа
улепшава свет
процветала чак и ружа
и са њом још неки цвет.

Жубори из даљине вода
дошла је чак и рода,
ветрић помало пирка,
а славуј весело свирка.

Ласте небом лете,
сунце зраке плете,
ноћу као у води,
месец небом броди.

Тања Лазаревић 5. разред

(2. награда на 7. градској смотри
дечијег ликовног и књижевног
стваралаштва 2016. године)

Пролеће - Дигитални радови у програму MS Paint

Лазар Уцановић 2. Разред

Александра Личић 2. разред

Анастасија Пауновић 1. разред

Мој деда, брат и ја

Мој деда се зове Миле,
срце му је као од свиле.

Бату и мене стално гледа,
а ми га питамо: „Куда, деда?“
Куда, куда, куда...
а он нам каже: „Возићу вас
свуда!“

Често шета мог брата Мику,
а ја тад узимам мотику.

Мене зову Немањица,
Нисам ја нека свађалица.
Ја сам један весели дечачић
И један мали враголанчић.

Немања Конатар 2. разред
Велика Јасикова
(2. награда на 7. градској
смотре дечијег ликовног и
књижевног стваралаштва
2016. године)

Крв живот значи

Крв нам треба као биљци вода,
Као соку сода, као Сунце свету
Тако капке крви фале сваком детету.

Нама мало крви пуно и не значи,
Али неко ће због тога бити много јачи.
Нека крв тече, као капи кише,
Дајте да на свету буде нас што више.

Желим да Сунце дуго и болесном сија,
Прошетајмо само до најближих
трансфузија.
Порука ће ова бити прочитана целом свету,
Тако ћемо допринети животу, чак и већем
наталитету.

Дарежљивост нашу чуваће сви свеци!
Дајмо крв, помозимо и одраслима и деци!

Лазар Уцановић 2. разред

У потери за мојим пејзажима

Зима је, децембар. Будим се рано ујутру и кроз прозор своје собе видим исту слику у другачијем светлу.

Нападао је снег по башти и ружама које су давно прецветале. Велики бор, који су још моји бака и дека засадили, постао је дом за велике, паперјасте пахуље. Пахуље су и даље пролетале, а из оближњих кућа пушио се дим. Шибље је било дивно, као из залеђеног краљевства. Шуме које су се виделе са мог прозора поклекле су под теретом белог покривача. Понека грана је одбацила бели покривач и одбила да утоне у зимски сан.

Пахуље су плесале и плесале. Било је дивно гледати ту игру пахуља. Док сам ја скувала чај, пахуље су затрпале трагове мачијих шапа. Гледајући сву ту лепоту, пожелела сам да зими никад не дође крај.

Милица Марковић 7. разред

Оно што ме чини срећном

Мој живот је састављен од уживања у баш тим, малим стварима које ме чине срећном. Човеково проклетство је то што све док нешто има, не уме то да цени.

У данашње време срећа је за многе од нас ствар луксуза и све почиње од самог схватања и прихватања среће на прави начин. Није срећан онај који има највише, већ онај коме најмање треба. Треба да се осврћемо на оне најбитније ствари, не можемо рећи да нисмо срећни ако имамо породицу, здравље, дом и пријатеље. Срећу треба препознати. Никад се не зна колико један обичан комплимент може неком улепшати дан. Сваки дан настојите да неком упутите комплимент, па ћете због тога бити срећни, јер сте учинили да још неко осети срећу. Чинити нешто из љубазности је најбоља ствар коју можете дати од себе, а при том ћете се и сами осећати много боље и срећно. Највише ме чини срећном што на крају сваког дана видим колико се моји родитељи воле и колико мени значи што имамо топли дом, пун разумевања, љубави и где се договором постиже све. И тек тад видим колико је то мени битно и колико ме чини срећном и осећам се сигурно. Зато је за мене највећа срећа, кад су људи око мене насмејани, здрави, шире љубав и „позитиву“.

То су ствари које су нам најпотребније да бисмо били срећни, то је оно што свима нама треба. Живот је сам по себи једна велика срећа и тако треба према њему да се опходимо.

Даница Радојић 8. разред

Био сам поносан на себе

Једног сунчаног дана седео сам и размишљао. Присећао сам се којеквих ситуација у којима сам био учесник, несвесно сам помагао у тим ситуацијама. Мени је то била ситница, а некеме је то значило много и у оваквим ситуацијама био сам поносан на себе.

Кад год је у кући потребна помоћ, увек сам ту и расположен за помоћ, није битно да ли је то физичка или морална, увек сам ту.

Некада се нађем у безизлазној ситуацији и кад нисам од неке ко зна какве помоћи, али ћу се потрудити да пронађем неко решење. Није ми тешко. Па чак и кад је друга девојка оставила, покушао сам да будем од користи, али је то било неуспешно, био сам јака морална подршка.

И тако размишљајући о оваквим ситуацијама, схватам да се увек нађем када треба нека помоћ, а када сам ја у некој безизлазној ситуацији, нема тих који ће рећи: „Ја сам ту без обзира на све, помоћи ћу шта год да је.“

Али нема везе све је то у опису живота и свакодневнице. Бити добар није тешко.

Милан Јовановић 8. разред

Сачувајмо Земљу

Високи димњаци ко ратници стоје
велики град у црно боје.
Гасове страшне испуштају
грађани не знају у шта се упуштају.

Фабрике раде, испуштају чудне звуке,
градови су грозни пуни буке!
Планета има један план
да спаси сваки људски дан.

Више ни поврће није исто
ни кад се опере није чисто.
Разни пестициди, инсектициди
природи штете и угрожавају свако дете.

Животиње дивне и лепе
не знају какве им болести прете.
Природа умире и пати
човечанство то мора да схвати.

Милица Марковић 7. разред

Зимске чаролије

Једне вечери пре спавања, пришла
сам прозору, отворила га и мој сан је
почео. Видела сам бели ћилим који је
био протрт свуда, светлуцао је на
месечини. Имала сам утисак да је снежна
краљица бацила чини. Небо је било
тамно, а на њему се видела по која
звезда. Дрвеће је било прекривено
снегом. Улице пуне, завејане снегом.
Кровови бели, а из димњака се ширио
дим, личили су на успавану локомотиву.
Са прозора се видела светлост. Очарана
том лепотом, нисам ни приметила
пахуљицу, која је слетела на мој нос
Уживала сам, док се није истопила.
Уживала сам у овој чаролији и спокојно
легла у кревет, надајући се новој, још
лепшој чаролији.

Тања Лазаревић 5.разред

Моја мама

Моја мама је супер мама
у школу ме испрати сваког дана.
Кува, пере, чисти, спрема
ма ту стварно дилеме нема.
Да ли је стварно свака мама таква?
Или је само моја мама оваква?
И зато морамо маме штедети
и за осми март нешто им спремити.
Али не само за тај дан,
већ то треба радити сваки дан.
Мајку одменити,
њој помоћи
и биће јој лепши и дани и ноћи.

Андрија Ђорђевић 3. разред
Велика Јасикова

Светосавље у мом крају

Када школа слави славу
Светитеља Светог Саву,
славски дух децу краси
и сваког од туге спаси.

Славски колач бака меси,
а жито већ се кува,
већ ври,
да се њиме служе сви.

Тања Лазаревић 5. разред

Драга личност мог детињства

У мом детињству има много личности, али је најдража мени моја мама.

Моја мама има дугу црну косу и браон очи. Руке су јој нежне и меке, а лице увек насмејано. Средњег је раста и витка као бреза. Моја мама има дугачке трепавице и мали нос. Њена омиљена боја је љубичаста, њено занимање је чистачица. Она је срдациона, паметна и дружељубива. Нас двоје се веома добро дружимо.

Ја сам вам описао своју маму, зато што је највише волим.

Немања Рајић 4. разред
Копривница

Атлантида у мојој машти

Слушао сам многе приче о изгубљеном граду на дну мора, приче о Атлантиди. Нестрпљиво сам очекивао да закорачим у изгубљени град и да упознавање почне.

Споро, али сигурно кретао сам се ка дну. Никада нисам био тако дубоко. Ронио сам даље, пред мојим очима пружао се шарени подморски свет. Одједном сам угледао огромну капију. Изнад ње, крупним словима, писало је „Добродошли у Атлантиду.“ Ушао сам у град и моја авантура је почела. Улице су биле уске, али поплочане бетонским плочама, што је одавало утисак некада модерног града. Корачао сам тим улицама даље с циљем да стигнем до самог центра града. Убрзо сам стигао и прво сам угледао споменик чудног облика. По мом мишљењу симболизовао је моћ и силу. Било је још мањих фигура разних облика. Видело се савршенство и прецизност. Неме куће обрасле алгама чврсто стоје док их запљускују хладни таласи мора. Цео овај приказ напоуштениости код мене је изазвао осећај туге.

Враћам се брже него што сам дошао, видно тужан. Са овог путовања понео сам лепа и уједно тужна осећања.

Милан Јанковић 5. разред

Успомена са Дунава

Лепе ствари и догађаји остају заувек урезани у нашем сећању.

Једног сунчаног дана деда ме је повео на Дунав. Кренули смо комбијем мог деде Живорада. На пут смо понели: штапове за пецање, сендвиче, резервну одећу и мамац. Време ми је брзо прошло, јер сам била узбуђена.

Када смо стигли, прво смо поставили камп, а затим смо забацили штапове. Уживали смо гледајући бродове који плове широким, плавим Дунавом. У једном тренутку када сам хтела да дохватим рибу са штапа, оклизнула сам се и једна моја папуча је пала и запловила Дунавом. Дедо је прискочио у помоћ, прво је хтео да је дохвати штапом, али није успео, онда је узео мрежу и успех је уследио.

Увече смо легли да спавамо. Чуо се понеки цврчак и рибе које су перајима ударале по површини воде.

Ујутру смо наспавани и одморни кренули кући.

Маја Павловић 5. разред

Ја штедим

Ја сам мали штедиша
и мало уштедим,
ал' ми тата каже
тако више вредим.

За уштеђен новац
Купићу ја књиге
Па ћу кроз читање
Да разрешим бриге.

Урош Станковић 2. разред Дубочане

Како штедим?

Данас динар
сутра два
у касицу
спустим ја.

Дан по дан
месец по месец
још година која,
па ће да порасте уштеђевина моја.

Сава Костадиновић 1. разред
Дубочане

Ко штеди више вреди

Чувам своје књиге,
штедим их за секу.
Сачуваћу трошка
вољенога деку.

Играчке ћу дати
своме драгом бати,
тако да ће новац
у кући остати.

Никола Илић 1. разред
Дубочане

Забавна страна ..

Логички задаци

- ❖ Четири човека играла су шах четири сата. Колико је свако од њих играо?
- ❖ Сваки штап има два краја. Колико крајева има штап и по?
- ❖ Иван има четири брата која се зову понедељак, уторак, четвртак и петак. Како се зове пети брат?

Загонетке

- Отац у колевци, син у сватовима.
- Жуто маче пред богом плаче.
- Мање од зрнца, брже од зеца.
- Зимом слушкиња, лети госпођа.
- Кући иде, а у зору гледа.

Виц

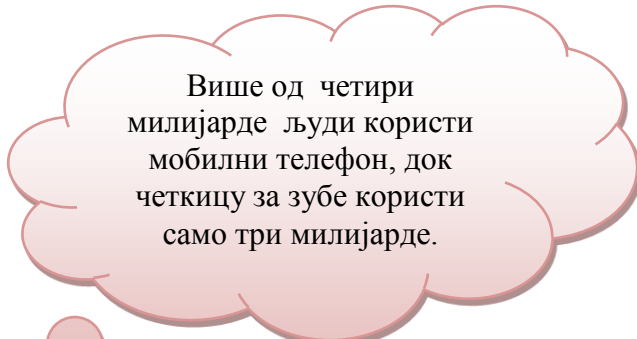
Наставник опомиње ученика:

- Ти не осећаш никакву љубав према граматички?
- Осећам је, али, немам среће у љубави.

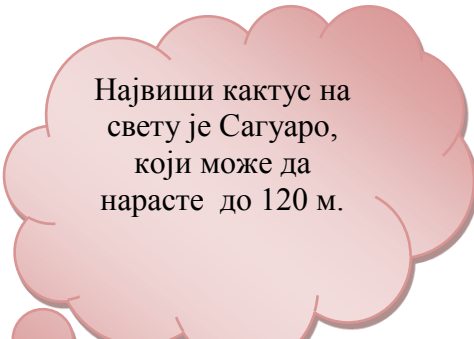
Ребуси

- ✓ '2 +3 и=a _ _ _ _ _
- ✓ б+ар _ _ _ _ _
- ✓ 5 ао _ _ _ _ _

Занимљивости

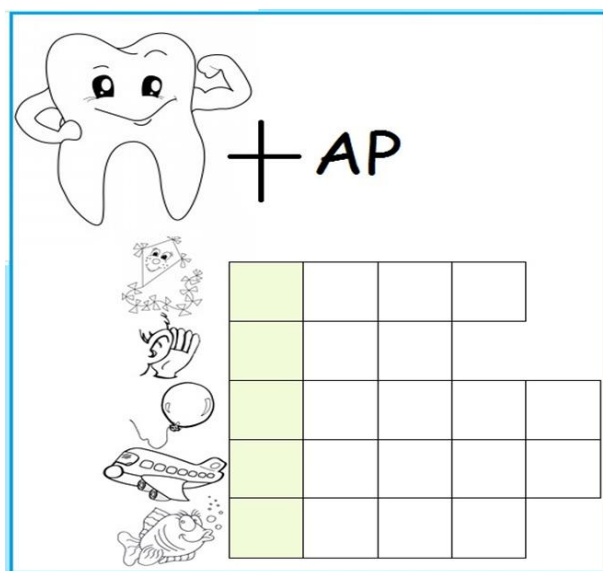
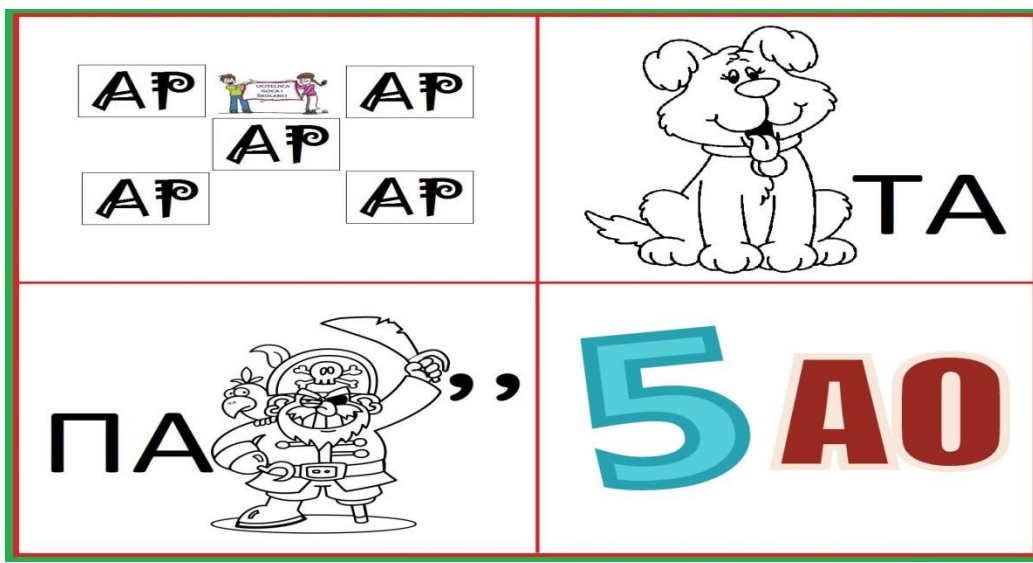
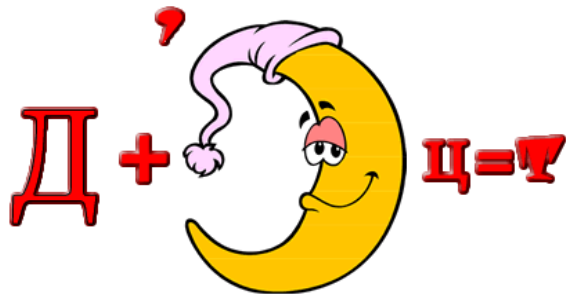
Више од четири милијарде људи користи мобилни телефон, док четкицу за зубе користи само три милијарде.

Највиши кактус на свету је Сагуаро, који може да нарасте до 120 м.

Припремила Милица Марковић 7. разред

Реши ребусе:

Занимљивости из света музике

У друштву је Моцарт био врло веселе нарави. Једном се кладио да на клавиру може да одсвира акорд који нико други не уме. Написао је акорд где лева и десна рука на великој удаљености морају ухватити четворогласни акорд, док је у средини стајала једна усамљена нота. Увиђајући немогућност извођења таквог акорда, присутни су пристали на опкладу. Моцарт је отрчао до клавира. Обема рукама удари акорд, а усамљени тон у средини клавијатури удари носом. Тако је добио опкладу.

У лето 1812. године Бетовен се са Гетеом шетао по парку бање Теплитз, када је изненада наишла царска свита. Док је Гете учтиво скинуо шешир и стао у страну, још јаче навукао на чело шешир и не обазирјујући се ни на кога, прошао право кроз свиту. Царица се изненађена одмакла, цар са смешком климну главом, а престолонаследник и остали дворани склонише се у страну и поздравише Бетовена. Када је свита прошла, Гете се придружи Бетовену. Овај му натмурено рече: „Ја сам Вас чекао,

јер Вас веома ценим, али верујте ми, Ви овим људима указујете више поштовања него што заслужују. Они треба да схвате разлику између мене и себе. Племића има на хиљаде, али Бетовена само једног.“

Као што је писао опширну музику, тако је Хендл имао и џиновски апетит. Прича се да је једном сео у гостионицу и наручио 16 разних јела и уз то, вино и пиво. Гостионичар је примио наруџбину, спремио сто и чекао.

- На шта чекате? - упита Хендл.
- На Ваше друштво, господине.
- Друштво? - зачуди се композитор - друштво то сам ја.

Славном композитору и вионилисти Луису Шпору,
обратио се један млад композитор са молбом
да прегледа његову композицију
и да му своје мишљење о њој.
-Има у њој много доброга, а и много новог!
-Заиста?, усхићено ће младић
-Да- настави Шпор-само, на жалост,
оно што је добро није ново,
а оно што је ново није добро.

„Био сам веома млад“, причао је Тосканини,
„када сам у једном дану први пут пољубио девојку и запалио прву цигарету.
И, верујте ми, после тога више нисам губио време на дуван.“

Највише златних плоча остварио је популарни певач Елвис Присли. Сматра се да је направио 86 „златних плоча“ у тиражу преко 90 милиона примерака.

Највише снимане песме на грамофонским плочама су „ST. LOUIS Blues“ и „Звездана прашина“ свака 900 до 1000 пута.

Највећа гитара на свету дугачка је 2634 м, тешка је 36 кг. Саграђена је у Чикагу 1970. године.

Најтеже звоно на свету је тзв. „цар-звоно“, изливено 1731. године у Москви. Тешко је 193 тоне, високо око 6,5 метара. Од 1836. године стоји на једној платформи испред Кремља.

Најстарији сачувани клавир направљен је 1720. године у Фиренци и чува се данас у музеју истог града. Градитељ је био чувени Бартоломео Кристофори из Падове.

Највише галерија има чувена оперска кућа миланска Скала-шест.

Највећа дворана у којој се изводе оперске и балетске представе је сала Дворца конгреса у Москви. Она прима 6000 људи, и због њене величине уведен је систем озвучавања звучницима постављеним у зидовима, а и на седиштима.

Највише оперско позориште је у Чикагу. Налази се на 42. спрату једног облакодера.

Најдужи дрвени дувачки инструмент је швајцарски алпски рог, направљен од јеловине.

Најбоље плаћени виолиниста у своје време био је Фритз Креистер, који је у својој каријери зарадио, наводно, три милиона долара.

Текст припремила наставница музичке културе Маја Миленковић и ученици 8. разреда Милица Јанковић, Урош Цветковски и Милан Голубовић

ИНТЕРВЈУ...

Поводом обележавања јубилеја, 150 година од постојања школства у Салашу, разговарали смо са директором школе Божидаром Рајићем.

1. Колико година сте директор наше школе?

До септембра ће бити десет година.

2. Шта се током тих година побољшало у школи?

У салашкој школи смо асфалтирали игралиште, двориште и средили школски парк. Затим је покривен кров на згради број 3. Библиотека је измештена у нову просторију. Добили смо нове компјутере. Урађена су два санитарна чвора у ИО у Бруснику и Дубочану. Покрили смо школу у Малој Јасикови и урадили комплетну школу у Великој Јасикови.

3. Какви су ученици данас, а какви су били некада?

Нема велике разлике, осим у моди коју ученици данас прате. Разлика је у технологији коју деца данас имају. Дисциплина ученика је слична као и пре, увек су постојали немирни ученици, али су наставници били строжи.

4. Ове године школа прославља 150. годишњицу, како се осећате због тога?

Поносан сам зато што сам директор ове школе баш на овај велики јубилеј.

5. По чему се овај Дан школе разликује од осталих?

Разлика је та да је ово јубилеј, то је ипак велики број година и ова школа је преживела Први и Други светски рат и НАТО агресију.

6. Како сте задовољни успесима ученика?

Успеси наших ученика су велики, с обзиром на то да немамо пуно времена за вежбање.

7. Шта бисте волели да промените до краја школске године?

Волели бисмо да поправимо кров испред сале за физичко, да поправимо под у кабинетима биологије и техничког.

8. За крај коју поруку имате за ученике наше школе?

Желим да вам време проведено у школи служи да што више знања усвојите да се што више дружите и да време у школи проведете безбрижно и срећно.

Интервју водиле Милица Марковић и Марија Михајловић 7. разред

Интервју са Драганом Калиновић, наставницом физичког васпитања

1. Како бисте описали посао наставника физичког васпитања?

Посао наставника физичког васпитања има примарну улогу да буде од помоћи ученицима у развоју свих њихових физичких и психичких потенцијала као и да им помогне у достизању индивидуалног максимума.

2. Које спортове највише волите?

За мене су сви спортови леви, али бих издвојила спортове које ја највише волим, а то су кошарка, одбојка, фудбал, рукомет, пливање, стони тенис, шах, скијање, планинарење, параглајдинг, аеробик и плес.

3. Како мотивишете децу да се баве спортом?

Мотивација је веома битна. Деци дајем јасно објашњење за задатке и постављам ограничења и правила у спорту. При том водим рачуна да објашњења имају смисла. Визуализацији крајњих резултата доприноси сваком успеху постигнутом на такмичењу тако да се сваки тренинг у који уложимо труд заједничким снагама награди успехом.

4. Издвојите најлепше тренутке из рада са децом.

Најлепши тренутак из рада са децом тренутно за мене је пласман репрезентације Србије ДВД-а на Европско такмичење у Аустрији. С обзиром на то да сам у тренинг уложила свој максимум као и ученици који су се пласирали, верујем да ћемо на Европском такмичењу поносно да представимо нашу земљу. Лепих тренутака има још пуно: „Деца су украс света“, а то све говори!

5. Чиме се бавите у слободно време?

„Шетња је пола здравља“ то је мото којег се придржавам у слободно време. Спој рекреације и визуелно - осећајних осећаја при шетњи кроз природу је оно што ме испуњава и чини срећном. Гледам да отпутујем у неку земљу и упознам се са њеном културом и лепотама. Такође волим да убацим и екстремне спортове у зависности од организације.

6. Шта Вас највише обрадује?

Највише ме обрадује када се моја очекивања на такмичењима остваре. Срећа, задовољство, адреналин, осећај да си успео и да вредиш су незамењиви.

7. Шта бисте поручили ученицима?

Спорт је веома битан за ментално и физичко здравље ученика. Драго ми је што је већина ученика свесна те чињенице. Наставници физичког васпитања су ту да децу коригују, усмере на прави пут да живе здравим животом.

Интервју водила Даница Радојић 8. разред

Интервју са ученицом Милицом Марковић 7. разред

1. Представи себе у неколико речи.

Импулсивна, тврдоглава, причљива и искрена.

2. Које области из наставних предмета волиш?

Од наставних предмета волим историју, географију и енглески. Из тих предмета волим кад радимо неке занимљиве текстове о личностима и државама.

3. На којим такмичењима си учествовала и које си резултате постигла?

Ове школске године учествовала сам на такмичењу из историје, биологије и географије. Најбоље резултате сам постигла из географије. На општинском и на окружном такмичењу сам освојила друго место.

4. Шта волиш да радиш у слободно време?

Волим да читам, пишем песме, гледам филмове и да се играм са својим псима.

5. Ко ти је узор?

Мој узор је Мишел Обама, бивша прва дама Америке, зато што је истрајна, јака жена која је успела у животу.

6. Како себе видиш у будућности?

Себе видим као адвоката у Америци.

7. Једна лепа мисао за крај.

Увек будите позитивни и верујте у себе.

Интервју водила Даница Радојић 8. разред

Из школске библиотеке

Препоручујемо да прочитате...

Демонски трагови, Крис Макгауан

Радња романа је смештена у околину енглеског села Бишопсон. Пречасни Персивал Блис долази са намером да обави

ископавања у пећини. Открива фосилне остатке животиња, али није могао да претпостави с чим ће се он и његов помоћник још срести...

Добар дан, другови, Онджаки

Роман говори о групи пријатеља из Анголе, који проводе своје детињство у земљи у којој бесни рат. Свет око њих се мења и детињство не може заувек да траје...

Троја- пад древног града, грчки мит у стрипу

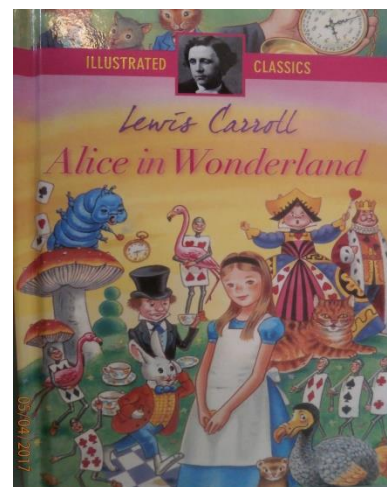
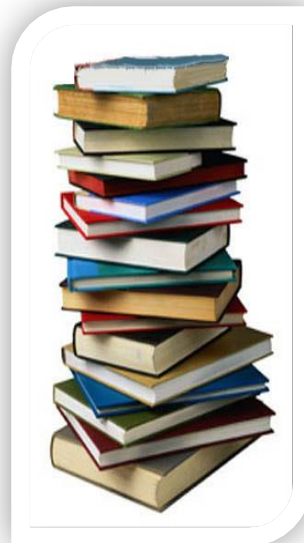
Ова прича је заснована на древној легенди о Тројанском рату који се одиграо 1200. године п.н.е.

55 експеримената из природе, Томислав Сенђански

Увери се у то да је истраживање лепо и узбудљиво и да је природа велика школа.

Alice in Wonderland, Lewis Carroll

Alice follows the White Rabbit down his hole and emerges in a curious, topsy/turvy world.

Енглески клуб...

„Енглески клуб“ је почео са радом давне 2006. године и већ једанаесту школску годину успешно ради. Кроз „Енглески клуб“ је прошло десетине ђака из различитих генерација које су похађале нашу школу током ових година. Они су својим вредним радом и залагањем допринели успеху нашег клуба и популарности коју данас имамо. Рад клуба је приказан кроз различите активности од радионица, представа и приредби преко изложби, а сада и групе на фејсбуку. Публици смо приказали представе: „*The Bored King*“, „*The First Thanksgiving*“, „*The First Christmas*“, „*Santa's Cookie Problem*“, „*Tim Came Back*“, „*Twas the Night Before Christmas*“, приредбу поводом Дана жена итд. Такође, организовали смо ускршње и божићне продајне изложбе и својим текстовима обогатили садржај нашег школског часописа „Змај“.

Чланови клуба су на такмичењима у познавању енглеског језика освајали завидне резултате и више пута се пласирали на окружно такмичење. Учествовали смо на разноврсним конкурсима и пројектима, а сада је у току снимање филма „*The Hysterical History of the Trojan War*“. Група „Енглески клуб“ на фејсбуку се свакодневно ажурира додавањем занимљивих текстова, фотографија и снимака.

Текст припремила наставница енглеског језика Санела Барбуцић

ТАКМИЧЕЊА ...

СРПСКИ ЈЕЗИК (општинско)

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	РАЗРЕД	ОСВОЈЕНО МЕСТО
Михаела Војиновић	VIII	2. место
ПРЕДМЕТНИ НАСТАВНИК		Анкица Бабић

ИСТОРИЈА (општинско)

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	РАЗРЕД	ОСВОЈЕНО МЕСТО
Михаела Војиновић	VIII	1. место
Селена Калиновић	VIII	2. место
Милица Јанковић	VIII	2. место
ПРЕДМЕТНИ НАСТАВНИК		Тања Стојановић

МАТЕМАТИКА (општинско)

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	РАЗРЕД	ОСВОЈЕНО МЕСТО
Јелена Цветковић	III	3. место
ПРЕДМЕТНИ НАСТАВНИК		Биљана Миљковић
Милан Јанковић	V	пласман на окружно
Михаела Војиновић	VIII	пласман на окружно
ПРЕДМЕТНИ НАСТАВНИК		Тања Савић Панчић

БИОЛОГИЈА (општинско)

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	РАЗРЕД	ОСВОЈЕНО МЕСТО
Михаела Војиновић	VIII	1. место
ПРЕДМЕТНИ НАСТАВНИК		Невена Ињац

ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК (општинско)

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	РАЗРЕД	ОСВОЈЕНО МЕСТО
Милан Голубовић	VIII	пласман на окружно
Урош Цветковски	VIII	пласман на окружно
ПРЕДМЕТНИ НАСТАВНИК		Санела Барбуцић

МАТЕМАТИКА (окружно)

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	РАЗРЕД	ОСВОЈЕНО МЕСТО
Михаела Војиновић	VIII	3. место
ПРЕДМЕТНИ НАСТАВНИК		Тања Савић Панчић

КЊИЖЕВНА ОЛИМПИЈАДА (општинско)

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	РАЗРЕД	ОСВОЈЕНО МЕСТО
Вељко Спасић	VII	2. место
ПРЕДМЕТНИ НАСТАВНИК		Тања Крстић

ГЕОГРАФИЈА (општинско)

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	РАЗРЕД	ОСВОЈЕНО МЕСТО
Милица Марковић	VII	2. место
ПРЕДМЕТНИ НАСТАВНИК		Данијела Стојковић

МИСЛИША

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	РАЗРЕД	ОСВОЈЕНО МЕСТО
Урош Стојимировић	II	Похвала
ПРЕДМЕТНИ НАСТАВНИК		Јаворка Станковић

СРПСКИ ЈЕЗИК (окружно)

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	РАЗРЕД	ОСВОЈЕНО МЕСТО
Михаела Војиновић	VIII	1. место
ПРЕДМЕТНИ НАСТАВНИК		Анкица Бабић

ГЕОГРАФИЈА (окружно)

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	РАЗРЕД	ОСВОЈЕНО МЕСТО
Милица Марковић	VII	2. место
ПРЕДМЕТНИ НАСТАВНИК		Данијела Стојковић

БИОЛОГИЈА (окружно)

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	РАЗРЕД	ОСВОЈЕНО МЕСТО
Михаела Војиновић	VIII	2. место
ПРЕДМЕТНИ НАСТАВНИК		Невена Ињац

ИСТОРИЈА (окружно)

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	РАЗРЕД	ОСВОЈЕНО МЕСТО
Михаела Војиновић	VIII	2. место
ПРЕДМЕТНИ НАСТАВНИК		Тања Стојановић

Спортска такмичења

Добровољно ватрогасно друштво

На такмичењу ДВД одржаном 2.6.2016. године екипа дечака у саставу: Вељко Новаковић 5. разред, Игор Јанковић 7. разред, Драган Николчић 7. разред, Тони Младеновић 6. разред, Немања Станојевић 6. разред, Милош Ркуловић 7. разред, Жарко Димитријевић 7. разред, Никола Стефановић 6. разред, Стефан Станојевић 8. разред и Лазар Перић 7. разред је освојила **1. место** на **окружном такмичењу**.

8. и 9.6.2016. године на Златибору одржано је државно такмичење на коме је наша екипа освојила **прво место** и они ће представљати нашу земљу на међународном такмичењу у Аустрији. Екипа у саставу: Тони Младеновић, Никола Стефановић и Драган Николчић је на квизу знања освојила **3. место**.

Ученике је припремила наставница физичког васпитања **Драгана Калиновић**

Стони тенис

На општинском такмичењу екипа девојчица (Јована Коцановић, Невена Николић и Теодора Ђорђијевска) освојиле су **прво место**, а на окружном **друго место**.

Предметни наставник: **Драгана Калиновић**

Кошарка

Екипа девојчица у саставу Емина Трајиловић, Латинка Станковић, Михаела Војиновић, Даница Радојић, Невена Николић и Марина Цветковић освојила је **треће место** на општинском такмичењу у кошарци.

Предметни наставник: **Драгана Калиновић**

Конкурси

На 7. Градској смотри ликовних и књижевних радова ученик **Немања Конатар** 2. разред освојио је **2. награду** за песмицу „Мој деда, брат и ја“ и **Тања Лазаревић** 4. разред такође **2. награду** за песмицу „Тролеће“.

Квиз „Шта знам о Црвеном крсту, шта знам о здрављу“

Марија Михајловић, Милица Марковић, Вељко Спасић, Марио Милић и Снежана Николић освојили су **1. место**.

Обележена светска недеља новца...

27. март - 2. април 2017. год.

Реализатори: Вера Зорчић, васпитач
Јаворка Станковић, учитељ
Мирјана Стојимировић, учитељ
Биљана Николић, педагог
Тања Стојановић, наставник историје
Санела Барбуцић, наставник енглеског језика
Милијана Глигоријевић - учитељ, ИО Велика Јасикова
Душица Милић - учитељ, ИО Глоговица

Млађи разреди и припремна предшколска група

Обилазак поште
Историјат нашег новца
Разговор о штедњи
Литерарни радови
Ликовна креативна радионица „Касица прасица“
Израда панона „Наше новчанице некад и сад“
Радионица „Динар - наш новац“

7. и 8. разред

Историја: Ђорђе Вајферт и Новац у време Обреновића и Карађорђевића
Енглески језик: The History of Money

ИО Велика Јасикова (2. и 4. разред):

Радионица „Знамените личности на нашим новчаницама“

Франкофонија - Francophonie

Застава Франкофоније, која симболизује пет континената, усвојена је 1987. на предлог <u>Нигера</u>	
<u>Службени језик</u>	<u>француски</u>
Секретар	<u>Абдоу Диоуф (од 2002.)</u>
Основана	<u>1970.</u>
Број чланица	53 (плус 4 придружене и 10 посматрача)
Седиште	<u>Париз, Француска</u>
Службена интернет презентација	<u>Службена интернет презентација Франкофоније</u> (на француском)

Франкофонија (франц. l'Organisation internationale de la Francophonie) је међународна организација која представља скуп држава, земаља и регија које користе француски као национални језик, службени језик, језик међународне комуникације и као радни језик. Поред енглеског језика, француски је једини језик који се говори и учи на свим континентима (преко 200 милиона људи). Модерна Франкофонија је створена 1970.

Њен мото је једнакост, комплементарност и солидарност (égalité, complémentarité, solidarité). Данас је то важна међународна организација чије земље чланице сарађују на пољу културе, науке, економије, правде и мира. Заједно са осталим организацијама као што је УНЕСКО, Франкофонија ради на развијању лингвистике и културе у ери глобализма. Тако су све те државе (данас 53 земље чланице) одлучиле да као једна велика породица прославе дан свог заједничког језика, то јест француског језика и 20. март се слави као Дан Франкофоније или француског језика, а цео месец март је у том знаку.

Тим поводом се свуда у свету организују разне културне манифестације. И наша земља учествује у свему томе. Поред разних гостију из франкофоних земаља, глумаца, филозофа, књижевника, сликара, музичара, у нашој земљи се организује конкурс за франкофону песму, конкурс за аматерску фотографију, франкофони диктат, Фестивал позоришта, концерти, изложбе, предавања и многа друга дешавања, на којима поред осталих учествују и ученици који изучавају француски језик.

POLYCHROMIE

Cher frère blanc

Quand je suis né, j'étais noir,
Quand j'ai grandi, j'étais noir,
Quand je vais au soleil, je suis noir,
Quand j'ai froid, je suis noir,
Quand j'ai peur, je suis noir
Quand je suis malade, je suis noir ...

Tandis que toi, homme blanc

Quand tu es né, tu étais rose,
Quand tu as grandi, tu étais blanc
Quand tu vas au soleil, tu es rouge,
Quand tu as froid, tu es bleu,
Quand tu as peur, tu es vert
Quand tu es malade, tu es jaune,
Et après cela tu oses m'appeler
" Homme de couleur "

Anonyme Africain

ОБОЈЕНОСТ

Драги бели брате

Кад сам се родио, био сам црн
Кад сам порастао, био сам црн,
Кад изађем на сунце, ја сам црн,
Кад ми је хладно, ја сам црн,
Кад се уплашим, ја сам црн,
Кад сам болестан, ја сам црн...

Док ти, бели човече,

Кад си се родио, био си румен,
Кад си порастао, био си бео,
Кад изађеш на сунце, ти поцрвениш,
Кад ти је хладно, ти помодриш,
Кад се уплашиш, ти позелениш,
Кад си болестан, ту пожутиш,
И после свега ти се усуђујеш да мене
назовеш „обојени“.

Непознати афрички песник

Текст је припремила наставница француског језика Татјана Паунковић

Наш завичај...

Салаш се простире са обе стране регионалног пута Зајечар-Неготин и налази се 26 км од Зајечара и 25 км од Неготина. Смештен је у подножју планине Дели Јован. По предању, пре 300 година, на месту садашњег насеља Салаш постојала су два насеља једно у Латови, а друго у Клисуре. Становници првог звали су се Умчани, а другог Салашани. Тек када су се преместили на данашње место, насеље је добило име Салаш, али после спајања село није било стално на данашњем месту, јер се због турског зулума неколико пута премештало. Прво се преместило у Студенац, одатле у Злопатник, па у Одамрлу и тек у XVIII веку вратило се на данашње место. Салаш је постао економски центар ближе околине. После Првог светског рата Салаш је проглашен за варошицу. Салаш је насеље збијеног типа и подељен је на Горњи крај и Доњи крај. Горњи крај је на западу, а Доњи са обе стране Салашке реке. Дуж пута се налазе: црква, Дом здравља, Дом културе, школа, полицијска станица, хотел и продавнице. Према попису из 2011. у Салашу је живело 704 становника, а просечна старост становника износи 43,7 година. У насељу има 278 домаћинстава, број чланова по домаћинству износи 2,45.

Глоговица је село које се налази у подножју планине Дели Јован. У непосредној близини села налази се и село Дубочане. До регионалног пута Зајечар-Неготин долази се преко Салаша, а раздаљина је 5 км. Од Зајечара Глоговица је удаљена 35 км. Село је планинско збијеног типа, просечна надморска висина је 400-500 м. Највиши врх планине Дели Јован је на 1141 м надморске висине. Кроз село протиче Глоговачка река. Површина села је 1020 хектара. Пре формирања села на садашњем месту (пре 1811. године) постојало је више насеља са именима Глогоче, Глогово, Глоговац, Велисавац и била су поред Глоговачке реке. Становништво се често селило због турског зулума. Име Глоговица је добило по глогу који је јако заступљен на овом терену. Становништво се углавном бави пољопривредом, и то сточарством, ратарска производња је усмерена ка добијање сточне хране. У селу постоји и црква коју је саградио Ђорђе Вајферт 1912.

Крајем 18-ог века у Глоговици је отворен рудник злата Рудсман који је радио до Балканских ратова, а касније је од њега настао рудник Бор. Други рудник злата "Глоговица - Нересница" отворен је 1932. године и био је власништво краља Александра до његове погибије 1934. Рудник је престао са радом за време Другог светског рата. До 1947. године радио је угљенокоп Сиколе.

У Глоговици тренутно постоји стругара, једно сабирно место за млеко, фарма, и неколико предузетника. Основна школа у Глоговици саграђена је у периоду 1889-1893. године. Школу похађају ученици од првог до четвртог разреда. У школи ради једна учитељица, а матична школа је у Салашу.

Копривница је село у општини Зајечар. Налази се 19 км североисточно од града Зајечара. По први пут се име Копривница среће у попису насељених места у Видинском санџаку 1560. године. Већи број кућа је на северу, на странама потока Врањевци који утиче у поток Реку, а мањи број кућа је на странама реке, скоро до њеног ушћа у Јелашничку реку. Село је збијеног типа, и подељено је на Горњи крај, Средину села и Доњи крај. Копривница је старо село и њени су оснивачи дошли са Косова и из Старе Србије одмах после Косовске битке. Из Копривнице је био и познати народни трибун Адам Богосављевић. Црква слави Петровдан, а сеоска преслава Спасовдан. 2009. године је било 439 становника.

Јелашница је најјужније село у Крајини где је и граница Крајине и предела Црне Реке. Село је на странама Јелашничке реке. Село је збијеног типа и дели се на Горњи крај, Средњи крај и Доњи крај. Из раније прошлости је "Незнано гробље", на коме су споменици из латинског доба. Прича се да је Јелашница старо насеље, а да је засновано кад и Копривница. По предању оснивачи села су дошли са Косова: Станојловићи и Мијаиловићи.

Брусник је лоциран поред Тимока. Насеље је железничко чвориште на прузи Неготин - Зајечар и једно је од осам у Неготинској Крајини. 2011. године било је 465 становника. Брусник је 1918. године био проглашен за варошицу, али му је тај статус брзо укинут. Брусник има и Земљорадничку задругу.

Сиколе је добило име од измењене речи соколи, којих је по предању некада било много у овом крају. У Сиколу је према попису из 2002. године било 354 куће и 841 становник. У подножју Дели Јована на надморској висини од 480 м налазе се Стеванске ливаде. По природним и климатским условима у равни је најпознатијих ваздушних бања у Србији. Најстарији остатак из прошлости је место Градиште. Прича се да је ту био град за време Латина. Око 1795. године у месту Сиколе родила се Стана Пијештић, познатија као Чучук Стана. КУД у овом селу је основано 1.6.2000. године и назива се "Чучук Стана". Сваког 8. августа у Сиколу се одржавају "Чучук Станини дани." Света Тројица је слава коју слави цело село. Људи у Сиколу се баве сточарством. У Сиколу могу се видети фигуре људи и животиња које на први поглед изгледају као да су живе. Реч је о фигурама направљеним од дрвета. У парку се могу видети слон, мајмун, Чучук Стана, оружје, али и жирафа висока 4 метра и пернате животиње. Село има три продавнице и једну пољопривредну апотеку. Такође, постоји и ветеринарска станица и фарма кока носиља. Сиколе има и задружни дом који добија 1952. године.

Дубочане је још једно место у општини Зајечар. Према попису из 2002. године било је 455 становника, а према попису из 1991. било је 593 становника. Удаљено је 9 километара од Салаша. У насељу живи 383 пунолетних становника, а просечна старост становника износи 46,6 година. У насељу има 123 домаћинства. Ово насеље је углавном насељено Власима. У последња 3 пописа је примећен пад у броју становника. Људи се баве сточарством и земљорадњом. У селу постоји школа, игралиште, месна канцеларија, црква Свете Ане, амбуланта и чесме које носе значајна имена наших предака погинулих у рату. У селу се одржава "Балкански фестивал традиционалне културе Влаха", сваког 14. јула и на који долазе и људи из иностранства.

Чокоњар је најмање место у Крајини. Куће су на благим странама потока Калатина, који утиче у Јелашничку реку. Поток има мало воде, лети често пресуши и не наноси штете. У селу је једна чесма и један слаби извор. Село је збијеног типа и не дели се на крајеве. Прича се да су данашњи најстарији родови раније становали на месту Пазаришту у Копривници, одакле су због турског зулума избегли у Влашку, а по повратку засновали Чокоњар. У осниваче Чокоњара долазе родови: Живуловићи, Кривашевићи и Степићи. Сеоска заветина је Спасовдан.

Табаковец се налази на пола пута Зајечар - Неготин, на самом завршетку Соколовачке клисуре, где се на прузи налази стајалиште Табаковачка река. Од главног пута Зајечар-Неготин удаљен је 18 км и смештен је између Тимока и атара села Велика Јасикова и Брусник. Место се налази на самој левој обали Тимока, на терасастој висоравни, која се пружа између брда Четаће и Стрежевица па до подножја брда Брестовац. Насеље је издуженог облика, полузбијеног типа, а подељен је на Горњи крај и Доњи крај. Атар Табаковца заузима укупну површину од 734 хектара, 66 ара и 95 м². Од тога су 2/3 под шумом. Гробље је југозападно од села. Прича се да је ово село названо по имену једног Турчина, који је пре његовог заснивања на овом месту имао пчелињак.

Велика Јасикова има 849 становника. Први пут се помиње у турским пописима из 15. века под називом Јасикова. Касније се помињала и под именом Јасиковац. Налазила се у месту званом Селиште. Касније су се Мала и Велика Јасикова раздвојиле, а Велика Јасикова се преместила на садашњу локацију и до дана данашњег имају само заједничку цркву. У селу постоји православни храм који је изграђен 1868. године и адвентистички храм. У близини центра села је и пошта, а у склопу Дома културе се налази амбуланта. Село је познато по мотоциклизму, лову и фудбалу. Село је збијеног типа и подељено је на крајеве: Арнаутски крај (Котул Арнаутлуј), Змајац, Вртопе, Средина села (Мижлок), Горњи крај (Ћал) и Црквена мала. Што се тиче воде, село лежи на две реке, а то су Салашка и Глоговачка река, које се спајају и формирају Јасиковачку реку. У страни Красничног потока је место Градиште, на коме има мало остатака старих зидина. Једна од манифестација била је "Балкански фестивал традиционалне културе Влаха". У Великој Јасикови постоји четворогодишња основна школа која је истурено одељење ОШ "Јован Јовановић Змај" Салаш. Нажалост, број деце се из године у годину смањује, као и у већини околних села. Иначе, школа је опремљена учионицом за информатику. Такође ученицима је на располагању и балон сала, опремљена неопходним реквизитима за фудбал, рукомет, одбојку и тенис. Релјеф је претежно брдски, мада има и равница које мештани користе за ратарску производњу, док су брда обрасла већином храстовом и церовом шумом, а има и много ливада и пропланака који људи користе за испашу стоке.

Метриш је према попису из 2002. године имао 392 становника. Смештен је 25 км североисточно од града Зајечара и 3 км је удаљен од пута Зајечар-Неготин. Налази се на 260 м надморске висине, те је веома погодно за узгој винове лозе и производњу грожђа. Становништво села је српско, досељено је са Косова и из Старе Србије.

Село је на површи са обе стране Сиколске реке, чија је долина широка, а стране благе. Површ је заравњена, осим малих узвишења и плитких долина потока Бачуре и Савинца. У селу су Птерчин кладенац, три чесме и много бунара. Места са њивама, ливадама и гајевима називају се: Блато, Топољар, Тудорча, Ђуратовац, Плочник, Суви поток, Средњик, Совинац, Бачура, Стругарац, Сојиц, Медведовац, Плочар, Дубрава, Среброва ливада, Клађе и Луг. Општинске шуме су на местима: Блато, Косовачка шума и Гробор. Село је збијеног типа и подељено је на Горњи и Доњи крај у којем су куће међусобно удаљене од 10 до 40 м. Гробље је на брду источно од села. По народном казивању село је добило име од измењене речи "метла".

Метриш је као насељено место први пут забележено под именом "Metrich" на карти "Темишварски Банат" из 1722. године, а 1736. године записано је Митриш и Мђтиш. Село "Metrich" је забележено 1784. године, 1807. године помиње се кнез Стеван Метришки, а 1811. године записано је село Метриш. Године 1846. село је имало 89, 1866. године 126, а 1924. године 185 кућа, а данас кажу да их има 220.

По предању село је било у Селишту, засновано пре 200-300 и више година. Оснивачи села у Селишту дошли су из Старе Србије и са Косова. Слава коју цело село слави је Свети Аранђел.

*Текст припремили ученици 8/1 и 8/2,
реализовали Урош Цветковски и Милан
Голубовић*

Уреднички тим

Главни и одговорни уредник

школски библиотекар
Споменка Субић Илић

Лектор

наставник српског језика
Анкица Бабић

Технички уредник

наставник информатике и рачунарства
Сања Пауновић

Сарадници

наставник енглеског језика Санела Барбуцић,
наставник српског језика Анкица Бабић,
наставник француског језика Татјана Паунковић,
наставник српског језика Тања Крстић,
наставник географије Данијела Стојковић

и

ученици наше школе
Милица Марковић 7. разред
Марија Михајловић 7. разред
Даница Радојић 8. разред
Милица Јанковић 8. разред
Урош Цветковски 8. разред
Милан Голубовић 8. разред

Сајт школе: www.osjzmajsalas.nasaskola.rs

САДРЖАЈ

Реч редакције о јубилеју	2
Ми данас.....	3
Вести из наше школе	4
Змајев кутак	5
Одељења нижих разреда	10
Из пера наших ученика	11
Забавна страна	17
Занимљивости из света музике	19
Интервју	21
Из школске библиотеке	25
Енглески клуб	26
Такмичења	27
Светска недеља новца	28
Франкофонија	31
Наш завичај	32

